Okolnost, že mezi projektovanou stavbou — která, — jak dovoděno, spadá do kategorie staveb uvedených v § 18 stav. řádu a mezi veř. pasáží (B-ovou třídou) leží pruh dvora st-lova, nevylučuje tedy použití předpisu § 18 stav. řádu. Jinak bylo by ovšem posuzovati věc, kdyby tento pruh byl samostatnou parcelou stavební; tato eventualita není však tvrzena a také ze spisů nevysvítá.

Č. 5595.

Stavební právo (Praha): Ustanovení plánu polohy, kterým se určité pozemky vyhražují pro zastavění budovami veřejnými, nevybočuje z rámce § 2 stav. řádu.

(Nález ze dne 21. dubna 1926 č. 8367).

Prejudikatura: Boh. 1492, 1700, 2086 adm. a j.

Věc: Adéla R. v P. a spol. (adv. Dr. Arn. Stiassny z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o změnu plánu polohy.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: Nař. výnosem schválil zsv v dohodě se zsp-ou návrh na změnu plánu polohy pro území severně od B-ovy ulice v B., dle něhož m. j. dva bloky regulovaného území jsou určeny k zastavění budovami veřejnými, a zamítl námitky, jež st-lé proti ustanovení tomu vznesli, poněvadž zajištění stavenišť pro veř. budovy v upravovacím plánu sluší považovati ve smyslu § 2 stav. ř. za odůvodněné a odpovídá v předloženém plánu co do počtu a velikosti normálním potřebám, dále poněvadž co do jejich umístění přihlíží tentýž plán k útvaru území i veř. poměrům, pokud stav. řád tak ve příčině okrašlování a stavebního rozvoje města požaduje.

Písemné stížnosti vytýkají toliko, že není v zákoně opory pro to, aby v řízení o plánu polohy mohlo se státi zajištění stavenišť pro určité účely, zejména pro veřejné budovy blíže neoznačené.

Nss již v četných svých nálezech (srovn. na př. Boh. 1492, 1700 adm. a j.) vyslovil právní názor, že plán polohy ve své části propramové není omezen na úpravu oněch poměrů, jichž regulace jest mu v § 5 stav. řádu pro Prahu uložena obligatorně, nýbrž že vzhledem k širokému znění § 2 odst. 2 jest přípustno pojati do něho nad to dále i takové disposice pro stav. ruch v regulovaném území, jimiž se v mezích daných předpisy stav. řádu předem zajišťuje uplatnění veř. ohledů v § 2 uvedených. V nálezu Boh. 2086 adm., dovodil pak nss z onoho svého zásadního hlediska zejména také, že jest přípustno ustanoviti v plánu polohy z ohledů estetických a se zřetelem na místní poměry, že určité regulované parcely zastavěti jest budovou veřejnou nebo skupinou budov architektonicky jednotně řešených.

Setrvávaje na právním názoru v uvedených nálezech vysloveném, nemohl nss shledati, že by ustanovení plánu polohy, které určuje určité plochy území, jím upravovaného pro budovy veřejné, bylo nezákonným. Budovami veřejnými rozumí se budovy, které na rozdíl od budov obytných a budov průmyslových a obchodních určeny jsou pro účely veř.

správy a veř. života vůbec; toto jejich určení dochází zpravidla výrazu také v jich architektonickém vybudování. Vhodné umístění takovýchto budov je otázkou, která úzce souvisí s celkovým stav. rozvojem města a vzhledem ke charakteristickému svérázu takových budov také po stránce estetické je velice významná. Ukládá-li § 2 stav. řádu úřadům dbáti toho, aby regulačním plánem bylo dokonale vyhověno požadavkům v příčině okrašlování a stav. rozvoje města, jak se podávají se zřetelem k místním poměrům, nelze jim upírati ani oprávnění, aby v tomto rámci uvažovaly také o vhodném umístění veř. budov, jichž zřízení místní poměry pravděpodobně vyvolají, aby pro ně v plánu polohy vyhradily místa, která, hledíc k stanovené regulaci stav. rozvoje v upravovaném území a se zřetelem na požadavky komunikační, bezpečnostní a estetické pro ně zvláště jsou vhodna. Že zřetel na vhodné umístění veř. budov pojmově spadá do pojmu regulace ve smyslu § 2 stav. ř., tomu svědčí i ustanovení § 13 bod 4 stav. řádu pro venkovské obce, vybudovaného na týchž základních principech jako stav. řád pro Prahu, které výslovně nařizuje, aby při zkoumání plánu upravovacího hleděno bylo k tomu, by kostely, školy a jiné budovy veřejné navrženy byly na příhodných širých místech. Nelze tedy uznati, že by nař. ustanovení plánu polohy nemělo v stav. řádě podkladu.

Pokud však stížnosti namítají, že nebyly označeny již určité veř. budovy, pro něž ony plochy jsou vyhraženy, a tím vlastně vytýkají, že úřad pro ono ustanovení neměl dostatečného skutkového podkladu, jest na to odpověděti, že regulační plán jakožto program pro stav. vybudování místa v budoucnosti nemůže přirozeně býti založen toliko na skutečnostech již daných ani stanoviti podrobnosti budoucí stav. činnosti, nýbrž musí počítati také s rozvojem poměrů, jak se za daného stavu podle dohadu úřadu jeví pravděpodobným a musí proto i ponechati v jistých mezích možnost, aby provádění programu jím vytčeného bylo přizpůsobováno poměrům, jež budoucnost vytvoří. Že žal. úřad skutečně také o pravděpodobném budoucím rozvoji uvažoval a i s tohoto hlediska zkoumal, zda nař. ustanovení je odůvodněno, o tom svědčí výslovné konstatování, že zajištění stavenišť pro veř. budovy odpovídá co do počtu a velikosti normálním potřebám.

Č. 5596.

Obecní notáři. — Řízení před nss-em (Slovensko): * Poukaz ministra s plnou mocí pro správu Slovenska, při intimaci rozhodnutí ministra vnitra o zrušení prozatimního služebního poměru obecního neb obvodního notáře, daný župnímu úřadu, aby notáře ze služby propustil a jej podle uherského systému, pokud má na to nárok, pensionoval ve smyslu § 7 zák. č. 211/22, není, byl-li v této formě straně intimován, rozhodnutím podle § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 21. dubna 1926 č. 8369).

Věc: Koloman B. v Š. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran pensionování.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.